

Bestyrelsesoversigt

Bestyrelsen

Formand: Henrik Sloth, Køllegårdsvej 9, 2730 Herlev. Mail luma@kortsloth.dk. Tlf. 44 53 06 97

Næstformand: Børge Spiegelhauer, Marienborg Alle 57 B, 2860 Søborg. Mail spiegel@webspeed.dk. Tlf. 39 69 80 73

Kasserer: Øjvind Ottesen, Brødslevvejen 15, 9480 Løkken. Mail oejvindotte@mail.dk. Tlf. 98 88 36 37

Hjemmeside

Vi har en hjemmeside på adressen www.lumaweb.dk. Bestyrelsen er ansvarlig for indholdet på hjemmesiden og det er Henrik Sloth, der laver den.

Foreningens e-mail

luma@lumaweb.dk

Hvordan bliver man medlem?

Hvad koster det?

Et enkeltmedlemskab koster 110 kroner for et år

Et familiemedlemskab/en institution koster 170 kroner for et år

Hvordan gør jeg?

Du kan sende oplysning om dit navn, adresse, telefonnummer, evt. e-mail, om du er forældre, pårørende, fagperson eller andet, og om du ønsker enkelt- eller familiemedlemskab. Du kan melde dig ind til Øjvind Ottesen, Brødslevvejen 15, 9480 Løkken – eller på e-mail til oejvindotte@mail.dk. Du er også meget velkommen til at melde dig ind via vores hjemmeside www.lumaweb.dk.

Hvad er LUMA?

LUMA er en landsforening, der arbejder for udviklingshæmmede med autisme og deres familier. Vi arbejder for at synliggøre de udviklingshæmmede med autisme og samtidig skabe opmærksomhed omkring deres specielle behov. Vi arbejder for oprettelse og udbygning af de tilbud der gives de udviklingshæmmede med autisme i institutioner, skoler, bomuligheder, aflastning og beskæftigelse, - tilbud der skal være afpasset denne gruppes helt specielle behov.

Formanden har ordet

Kommunerne.

Når du læser dette, er kommunalvalget overstået, og jeg håber det har været muligt at få de handicappedes vilkår ind i valgkampen i din kommune. Valgkampen er ikke rigtig kommet i gang, nu hvor jeg skriver disse ord, så det er ikke til at vide, men alt tyder på, at kommuner hverken har overblik eller penge nok til at tilbyde deres handicappede borgere den hjælp, de har brug for.

Socialchefer erkender, at opgaven er langt mere indviklet og dyr, end de havde forudset, og mange gør nu alt, hvad de kan, for at spare. Det er blandt konklusionerne i en interviewundersøgelse, som Socialpædagogernes Landsforbund (SL) har gennemført.

Der er fremført eksempler på at børne- og ungdomspsykiatrien anbefaler et specialtilbud – og kommunen så henviser til normal børnehave. Det er dybt bekymrende og stemmer ikke med ministerens ord: ”Kommunerne er forpligtede til at give borgeren det tilbud, som bedst muligt modsvarer borgerens behov, og til at træffe afgørelse ud fra en konkret individuel vurdering i hver enkelt sag.”

Det er med andre ord vigtigt at være opmærksom på, hvad der sker i din kommune. Hvis det er muligt for dig, så bak op om det lokale handicappolitiske arbejde.

Boliger

Vi har beskæftiget os med boliger flere gange her i LUMA Bladet, og jeg kunne ikke undlade at tænke nærmere over de krav, vi stiller til en bolig i dag, da jeg læste en artikel i LEV bladet. Af artiklen fremgår det at en præcis opgørelse over botilbud, ventelister etc. findes ikke i dag. Men Socialpædagogernes Landsforbund lavede i foråret 2009 en undersøgelse af botilbudene til voksne handicappede, som der i alt er ca. 17.000 af.

Undersøgelsen gav blandt andet følgende resultater:

- 60 pct. af beboerne på botilbud – eller mere end 10.000 – bor på under 30 m². Heraf bor mere end
 - 6.400 på under 20 m².
- 35 pct. – eller mere end 5.900 – bor uden eget bad.
- 57 pct. – eller mere end 5.300 – har ikke køkken eller kogeniche.
- Ca. 50 pct. – eller ca. 8.500 – har ikke egen hoveddør

At der så samtidig er tale om, at den enkelte ikke har et reelt valg, når det handler om botilbud, får mig til at tænke, at der stadig er noget at arbejde med indenfor bolig området.

Træning af handicappede børn i hjemmet

Siden 1. oktober 2008 har forældre haft mulighed for at få offentligt tilskud til at træne deres eget barn i hjemmet. Det tyder på, at der, fra første til andet kvartal af 2009, er sket en fordobling af de børn, der trænes hjemme af forældrene (efter serviceloven § 32 stk. 6), og der gættes på at 80 børn i øjeblikket trænes i hjemmet.

Der er flere aspekter i hjemmetræningen, der gør, at det er en udvikling, som vigtig at følge.

Regeringen har fremlagt en ”afbureaukratiserings plan”, der, blandt mange andre tiltag, har et tiltag med overskriften ”Regeringen foreslår at forenkle bevillingen af hjemmetræning og særlige dagtilbud ved at afskaffe kravet om særlige udrednings- og visitationsteams.” Det fremgår ikke hvad dette indeholder, men det er vigtigt, at der bliver fulgt op på, hvad hjemmetræningen betyder såvel for det enkelte barn som for tilbuddene som helhed.

Der vil sikkert være eksempler på at hjemmetræningen forløber godt, og der opnås gode resultater, men også det modsatte vil være tilfældet.

Et eksempel er et forældrepar, der efter en længere sagsbehandlingstid går i gang med intensiv hjemmetræning, ture til USA m.v.. Efter 4 måneders intensiv fokus på hjemmetræning ender de op med den konklusion, at der ikke sker de synderlige fremskridt, og at barnets liv er blevet enormt fattigt med den hverdag, der følger med den intensive træning. Beslutningen om at stoppe hjemmetræningen meddeles til kommunen i begyndelsen af august 2009, hvorfor kommunen meddeler, at der tidligst er plads i børnehaven til august 2010, med mindre et barn flytter fra kommunen. De 4 måneders intensive træning, kommer til at betyde, at barnet starter 2 år senere i børnehaven.

Det er vigtigt, at forældrene får en kvalificeret og oplyst rådgivning om de forskellige tilbud. Det kan kun opnås, hvis der er reelle oplysninger, og det hele ikke alene styres af personlige holdninger eller økonomi hos rådgiverne/kommunen.

Registrering af udviklingshæmmede

Forskere ønsker at genindføre registrering af udviklingshæmmede, hvilket ikke er sket siden 1989 (ni år efter nedlæggelsen af Åndssvageforsorgen). Der kan siges meget for og imod at registrere udviklingshæmmede. På den ene side kan det give grundlag for yderligere forskning og udvikling, men for den udviklingshæmmede kan det føles som yderligere en indhegning og forskelsbehandling, der alene tager udgangspunkt i handicappet.

Bladet her udkommer i december måned, og jeg vil benytte lejligheden til at ønske alle medlemmer, læsere, annoncører og samarbejdspartnere en god jul og et godt nytår.

Venlig hilsen
Henrik Sloth

Dette nummer

Du kan her se hvad der har fundet vej til dette nummer:

Formanden har ordet
Kort om autisme
En hilsen fra kassereren.
Forskere vil registrere udviklingshæmmede
Nye udgivelser
Korte omtaler

Næste nummer

Udkommer i marts 2010. Deadline for indlæg er 15. januar 2010.

Vi modtager meget gerne indlæg fra dig.

Hvad kan du som læser gøre?

Bladet er til for dig. Vi modtager meget gerne artikler til offentliggørelse i bladet, det kan være artikler om oplevelser i institutioner, om handicappolitiske tiltag, om diagnoser eller hvad du mener,

kan være af interesse for en bredere medlemskare. Redaktionen (som p.t. er lig med bestyrelsen) forbeholder sig ret til at prioritere, kommentere og eventuelt beskære artiklerne.

Du er også meget velkommen til at bestille et mindre oplag af bladet for at placere det på egnede steder / dele det ud med det formål at gøre opmærksom på LUMA.

Kort om autisme

Skrevet af Henrik Sloth – oktober 2009

Det er ikke sjældent, at jeg hører spørgsmålet ”Hvad er autisme?”. Det er et spørgsmål med mange svar, dels fordi der er mange aspekter at forklare ud fra, dels fordi mange af aspekterne ikke har et enkelt svar.

Der er større enighed om diagnose og betingelserne for diagnosen, end der er om årsager til autisme, og hvad der kan gøres for personerne med autisme.

Diagnosen

Det er almindeligt anerkendt, at man taler om et autisme spektrum, og på det seneste taler man om Autisme Spektrum Forstyrrelser (ASF) eller Autisme Spektrum Tilstande (AST) for at dække den række af diagnoser, der falder indenfor autisme i WHO's diagnosesystem ICD 10, hvor autisme hører under kategorien F 84, Gennemgribende udviklingsforstyrrelse.

Diagnosen stilles ud fra observation af adfærd – eller måske mere fravær af adfærd, idet diagnosen bygger på afvigende eller manglende

- kommunikation,
- socialt samspil
- og forestillingsevne

– den såkaldte triade. Da diagnosen således bygger på oplevet adfærd, og der er tale om en udviklingsforstyrrelse, vil symptombilledet udvikle sig i takt med personens alder og udvikling.

Der er med andre ord ikke tale om et diagnosekriterie, der er direkte målbart i form af fx en bestemt kromosomafvigelse.

Inden for ASF taler man om diagnoser som Infantil Autisme, Atypisk Autisme, Aspergers syndrom og Gennemgribende Udviklingsforstyrrelse, Uspecificeret. Der er flere forskelle på de enkelte diagnoser inden for spektret, men noget forenklet sagt udgøres forskellen på diagnoserne af, hvor mange af triadens elementer, der er fundet at være tilstede, i hvilken grad de ses, og i hvilken alder diagnosen stilles.

Som det også fremgår, er der tale om en livslang og gennemgribende udviklingsforstyrrelse. Det er ikke en forstyrrelse eller tilstand, der forsvinder med tiden, endside kan helbredes. Nogle symptomer kan på forskellig vis gøres mindre og til tider til en grad så det enkelte symptom ikke ses eller opleves længere, men selve udviklingsforstyrrelsen består og vil ofte give sig til udtryk ved andre symptomer.

Årsager til autisme

Årsagen til autisme er et meget debatteret emne, og der rigtig mange bud på årsagen. De forskellige

bud på årsagen bygger på alt fra personlige overbevisninger, holdninger og tro til mere eller mindre underbyggede videnskabelige undersøgelser.

Den mest anerkendte forklaring er, at der er tale om biologiske årsager til autisme. De fleste i Danmark har også forladt tanken om, at årsagen skal findes i omsorgssvigt, ”køleskabsmødre”, gode eller dårlige forældre eller opdragelse, men ikke alle har forladt tanken om at fx MFR-vaccinen kan være årsagen, selvom dette er tilbagevist ved flere undersøgelser. Der er tale om, at såvel generne som miljømæssige påvirkninger i fosterstadiet kan være en udslagsgivende faktor.

Blandt andet som følge af tvillingestudier i Danmark, og det faktum, at risikoen for at få et barn med autisme er ca 10 gange så stor for familier, hvor der allerede er et barn med autisme som for andre familier, er det påvist, at der er arvelige faktorer, der spiller ind.

Der kommer jævnligt ”nyheder” og artikler om årsagerne til autisme, men sjældent noget, der ændrer væsentligt på eller for den sags skyld uddyber eller tilføjer væsentligt nyt til årsagerne til autisme. Alt tyder dog på, at der er mange forskellige årsager til de faktorer, der påvirker i retningen af autisme.

Der tales blandt andet om, at der kan være forskellige årsager til de forskellige former for autisme. De forskellige former for autisme, kan, når der er fundet egentlige årsager, vise sig at være anderledes end den nuværende opdeling i autismspektret, idet den nuværende opdeling bygger på en adfærdsbaseret diagnose. Det kan således tænkes, at hvor der er tale om autisme uden verbalt sprog, er der en anden årsagsforklaring end for autisme med verbalt sprog – en opdeling vi ikke ser i dag.

Der vil formentlig være tale om en årsag, der skal findes i flere gener og bestemte sammenhænge mellem disse. Vi kan derfor opleve mange nyheder om, at ”nu er autismegenet fundet” uden at dette vil dække alle personer med autisme.

Resultaterne af en meget omfattende genetisk undersøgelse af autisme er offentliggjort i maj 2009. Denne undersøgelse påviser, at 15% af alle de undersøgte personer med autisme har genetiske ændringer på et kromosom ved navn kromosom 5. Der er tale om 2 specifikke gener på kromosom 5, der hedder CDH9 og CDH10. Disse gener tilhører en gruppe af gener, der gør, at celler kan klæbe til hinanden. Deres funktion er med til at sikre, at neuroner i hjernen kan bevæge sig det korrekte sted hen i hjernen og skabe kontakt til andre neuroner – altså forme og stabilisere forbindelser mellem hjerneceller.

Forskerne bag denne undersøgelse håber, at den nye viden kan revolutionere behandlingen af autisme på samme måde som fundet af specifikke gener, der giver anledning til kræft havde af betydning for kræftbehandlingen.

Det kan tænkes, at en anden opdeling end den klassiske opdeling, vil øge vores forståelse, efterhånden som der findes genetiske forklaringer. Her kunne man eventuelt se på en opdeling i den måde hjernen tilsyneladende fungerer hos personen med autisme. Det kunne være faktorer som mentaliseringsevnen og evnen til at skabe mening og overblik over detaljer, men også opfattelsen af selvbevidsthed.

Evnen til at skabe mening og overblik over detaljer:

Evnen til at skabe mening og overblik over detaljer eller Central Kohærens er ofte vanskeligt for personer med autisme, da de har vanskeligt ved at lukke indtryk og detaljer ude.

Et eksempel er, at en fortovsbelægning kan være god og tryk at færdes på, men hvis belægningen ændrer sig opstår der utryghed. ”Kan man også gå på noget hvor striberne vender en anden vej?”

Opfattelsen af selvbevidsthed er et begreb, der er lidt vanskeligt at beskrive, men Uta Frith skriver i sin bog ”A very short Introduction to Autism”, at et fælles træk ved autisme er ”det fraværende selv”. For at forstå dette er det vigtigt at se bevidsthed som flere forskellige lag. Det grundlæggende lag handler om grundlæggende følelser, der påvirkes direkte af udefra kommende faktorer. Næste lag er følelsen af det grundlæggende – altså bevidsthed om at vi er bange eller glade. Endelig er næste lag det lag der handler om at være bevidst om at være bevidst – opfattelsen af selvbevidsthed.

Som eksempel kan nævnes en person, der fortæller, at hun husker sin 18 års fødselsdag ganske klart, fordi det var første gang, hun blev opmærksom på, at hun har følelser. Hun valgte altid at sidde med ryggen mod væggen, når hun var på restaurant, men da hun var inviteret på restaurant på sin 18 års fødselsdag, kom hun til at sidde, så tjenerne skulle gå bag hende for at komme til og fra køkkenet, og hun blev opmærksom på, at det gjorde hende bange. På tidspunktet var hun ganske overrasket over denne nye erkendelse, og først meget senere blev hun vidende om, at hun har følelser, og som hun siger, så har hun haft andre oplevelser af at have følelser siden sin 18 års fødselsdag!

Hvad kan der gøres

Hvor der er stor forskel på de forskellige bud på årsagerne til autisme, er der endnu større forskel i buddene på hvad der kan gøres. Der er tale om meget forskellige bud og meget forskellige grundlæggende antagelser omkring autisme. Almindeligt anerkendt er det dog, at autisme er en livslang udviklingsforstyrrelse, der ikke kan kureres, men symptomerne kan mindskes. Faktisk skal man være forsigtig med metoder, der lover at kunne helbrede autisme.

Der er mange forskellige holdninger til ”hvad der kan gøres”, men den mest udbredte er, at det handler om at mindske følgerne af symptomerne via en specialpædagogisk indsats. Det er også almindeligt anerkendt, at en tidlig intensiv indsats kan være udslagsgivende for, hvor langt man

Mentaliseringsevne:

Mentaliseringsevne eller Theory of Mind forklares bedst med et lille eksempel:

Forsøgsbarnet ser et lille dukkespil med Sally og Anne som til Mester Jakel. Dukken Sally har en kurv, og dukken Anne har en æske. Sally lægger en marmorkugle i kurven og går sin vej, hvorefter Anne tager kuglen op og putter den i sin æske. Nu kommer Sally tilbage og vil have sin marmorkugle, og den rare forsker spørger forsøgsbarnet, hvor mon dukken vil lede efter den. Her svarer både normale børn og børn med downs syndrom og lav intelligens, at hun naturligvis vil lede dér, hvor hun selv har lagt den. I kurven. Derimod svarer autistiske børn helt op til ti år, at hun vil kigge i æsken. Dér, hvor de selv ved, den ligger.

kommer med at mindske symptomerne, men hvilken indsats der skal til, er der knap så meget enighed om.

Der er dog ganske få, der er uenige i, at der skal tages individuelle hensyn, når indsatsen planlægges. Dette skyldes, at der er meget stor forskel på de enkelte individer – måske især indenfor Autisme Spektrum Forstyrrelser. Langt de fleste er også enige i, at vigtige grundpiller i en hverdag for personer med autisme er struktur og overskuelighed.

Det skal i øvrigt bemærkes, at der kan være en lang række af øvrige forhold hos det enkelte individ, der kan spille ind på, ”hvad der kan gøres”.

En hilsen fra kassereren.

Kontingentet fastlægges på den årlige generalforsamling i maj måned.

For at spare vedlægges et kontingentindbetalingskort sammen med septemhernummeret af LUMA bladet.

Langt de fleste af vore medlemmer er flinke til at betale, men der er enkelte, der glemmer at overholde betalingsfristen.

Hvis du af en eller anden grund ikke ønsker at forny dit medlemskab, vil jeg meget gerne have en udmeldelse for ikke at belaste foreningens økonomi unødigt. Porto en alene udgør kr. 10,- for hver udsendelse.

Det vil også være en stor hjælp, hvis I giver besked om adresseændringer og ændringer i det hele taget.

TAK

Kassereren.

Forskere vil registrere udviklingshæmmede

Af: Henrik Stanek

Registreringen af udviklingshæmmede stoppede for 20 år siden, men nu vil forskere have gang i den igen, for tallene indeholder vigtig viden om sygdomme, dødelighed og kriminalitet. Ikke alle er dog lige begejstrede for udsigten til et register.

Åndssvageforsorgen blev nedlagt i 1980, og ni år senere fulgte et landsdækkende register over mennesker med udviklingshæmning efter. Siden er udviklingshæmmede ikke blevet registreret centralt, og det er dybt problematisk, mener ledende overlæge Kurt Sørensen fra Center for Oligofrenipsykiatri på Århus Universitetshospital, Risskov.

"Vi ved alt for lidt om, hvilke risici der er forbundet med at have en udviklingshæmning. Vi har nogle formodninger, som er baserede på udenlandske undersøgelser eller gamle, spredte data, men vi mangler desperat at kunne bygge vores forskning og undersøgelser på friske, danske data", siger Kurt Sørensen til NDU-Nyt, der udgives af Netværket vedrørende Domfældte Udviklingshæmmede.

Dokumentation kan bruges til at vinde gehør

Professor Povl Munk-Jørgensen ved Aalborg Psykiatriske Sygehus, Århus Universitetshospital, var indtil 2004 leder af Det Psykiatriske Centralregister, og han mener, det er værd at bemærke, hvor meget de psykisk syge og deres vilkår fylder i medierne.

"Dokumentation spiller en væsentlig rolle i forhold til at kunne vinde gehør, hvad enten det er i avisspalter eller hos en politiker. Og dokumentation kan man trække ud af et register. De mentalt retarderede får ikke så meget opmærksom, så længe dokumentationen er så svag. Når man ikke engang præcist kan sige, hvor mange udviklingshæmmede der er i Danmark, er det sløjt", siger Povl Munk-Jørgensen til NDU-Nyt.

Sporerne fra Åndssvageforsorgen skræmmer

Frem til nedlæggelsen af Åndssvageforsorgen var en stor gruppe mennesker i næsten hundrede år blevet stemplet og underlagt andres magt og til tider misbrug. De spor skræmmer modstanderne af et register.

"Grundlæggende bryder vi os ikke om tanken om at registrere en så bred gruppe af borgere. Mange udviklingshæmmede lever jo et normalt liv med arbejde, og hvorfor skulle de registreres alene på deres handicap", spørger Sytter Kristensen. Hun er formand for Landsforeningen LEV og har en søn med Downs Syndrom.

Noget tyder dog på, at der er håb for forskerne.

"De unge forældre har ikke den samme bekymring som vi gamle. Deres syn på forskning og udvikling er et andet. De er ikke afvisende, og det skal vi også have respekt for", siger Sytter Kristensen til bladet.

Et register kan vendes mod de handicappede

Dr.pæd. og historiker Birgit Kirkebæk har skrevet en lang række bøger om den danske særforsorg, og hun er meget skeptisk over for en eventuel registrering af udviklingshæmmede.

"Det lyder pænt, når forskerne taler om alt det gode, sådan nogle tal kan bruges til. Men det kan jo også gå den anden vej, hvor data bliver brugt som argumenter for at vælge handicappede fra, sådan som man ser det med mennesker med Downs Syndrom, hvor fortalene for fosterdiagnostik netop henviser til, at de har øget risiko for demens og hjertesygdomme", siger Birgit Kirkebæk til Kristeligt Dagblad.

<http://www.specialpaedagogik.dk/ObjectShow.aspx?objectid=59641> eller kortlink.dk/74d5

Nye udgivelser

Solens varme og en lille brise

Anmeldelse af Alice Hasselgren, leder af LEVs børneterapeutordning

Bogen ”Solens varme og en lille brise” fortæller på en varm og kærlig måde om de børn og unge, som bor i Børnehuset i Svendborg. Børnehuset er en døgninstitution for fem børn med multihandicap.

”Solens varme og en lille brise” er små historier om børnenes og de unges aktiviteter i hverdagen og ved særlige lejligheder, som da prinsesse Mary kom på besøg.

De små hverdagshistorier er skrevet på en sød og humoristisk måde med værdighed og respekt for børnene. Bogen er spækket med billeder af dejlige børn, som man kommer til at holde af, når man læser bogen.

Pædagogerne gør et fantastisk flot stykke arbejde for at skabe sammenhæng i børnenes og de unges hverdag – og dermed skaber de også et grundlag for udvikling. Der er fokus på børnenes livsglæde og livskvalitet. Bogen viser, både i tekst og billeder, flere eksempler på dygtige medarbejdere, som giver børnene glæde og oplevelser, kærlighed og nærvær.

I bogen fortælles en sød og varm historie om to drenge, som søger kontakt med hinanden. Pointen er, at selvom man hverken kan tale sammen eller lege sammen som andre børn, fordi man har svære handicap, kan man godt være venner. Opmærksomme pædagoger gjorde det muligt for drengene at udvikle deres venskab.

Bogen kommer kort ind på forældresamarbejdet, som beskrives positivt. ”Solens varme og en lille brise” er på mange måder en fantastisk bog. Forfatteren lukker læseren ind i en verden, som kun få kender til. En verden med skønne børn, som er anderledes, fordi de har et handicap. Børnene har dog de samme behov for kærlighed og nærhed, for venskab og grin som alle andre børn. Derfor er det så befriende at se og læse denne bog.

Korte omtaler

Når udviklingshæmmede lovovertrædere møder politi- og retsmyndighederne

Vi har i LUMA haft behov for at undersøge forhold omkring ovenstående problematik. I den forbindelse faldt vi over et temanummer af NDU-Nyt fra september 2006, der bygger på en række interviews med personer, der har eller har haft problematikken inde på livet. I dette temanummer er der blandt andet følgende oversigt:

En straffesags forløb fra anmeldelse til domsafsigelse:

Som udgangspunkt gælder der samme regler og procedurer for udviklingshæmmede borgere som for alle andre borgere. Retssystemet tager dog visse hensyn.

- Sagen bliver politianmeldt.
- Politiet efterforsker sagen og afhører bl.a. den mistænkte. Hvis politiet formoder, at denne er udviklingshæmmet eller sent udviklet, foretages der forud for retssagen en personundersøgelse og eventuelt en mentalundersøgelse.
- Den sigtede tildeles da automatisk en beskikket forsvarer.
- Hvis den anholdte ikke løslades inden for 24 timer, skal vedkommende for en dommer i et grundlovsforhør.
- Anklageren får overdraget sagen (politirapporten) og skal vurdere, om der er sket en overtrædelse af straffeloven, og om den sigtede kan have begået overtrædelsen. I givet fald udarbejdes et anklageskrift.
- Hvis den sigtede erklæres udviklingshæmmet, kommer denne afhængig af sagens karakter i varetægtssurrogat. Det er fortsat politiet, der har ansvaret for vedkommende.
- Sagen kan blive forelagt for Retslægerådet, som tager stilling til bl.a. den sanktion, som foreslås af retspsykiateren, der har foretaget mentalundersøgelsen.
- Amtets samråd bliver inddraget og kan bl.a. udtale sig om, hvorvidt den sigtede bør være undtaget for straf, og komme med forslag til sanktion.
- Statsadvokaten skal afgøre, hvilken påstand anklagemyndigheden skal nedlægge i sager, hvor den sigtede ikke er strafegnet.
- Dommen afsiges. Den domfældte får en foranstaltningsdom i socialt regi.

Du kan læse mere om NDU – Nätværket vedrørende Domsfældte Udviklingshæmmede på www.ndu.dk – og finde temanummeret på adressen http://www.ndu.dk/media/2087/NDU_nyt_2.pdf (eller kortlink.dk/74cq)

Tænk på din økonomi før du bliver folkepensionist

Det kan være en kostbar omgang, at blive folkepensionist – også for mennesker med udviklingshæmning. Men ATP og supplerende pension kan være med til at gøre overgangen mindre belastende rent økonomisk

At gå fra førtidspension til folkepension medfører en stor økonomisk belastning. Men der er hjælp at hente, hvis man forbereder sig i tide. Sådan ser tingene ud nu, hvis du går fra at være på førtidspension til folkepensionist:

	I dag	Folkepension	Indtægtsnedgang
Højeste førtidspension	199.500	126.516	72.964
Mellemste førtidspension	157.176	126.516	30.660
Ny førtidspension	187.368	126.516	60.852

Beløbene er årlige, gældende i 2009, og er før beregning af skat

Tallene taler sit tydelige sprog om, at rigtig mange vil opleve et markant fald i rådighedsbeløbet, når de bliver folkepensionister, og derved har de ikke samme økonomiske muligheder, som før de gik på pension.

Hvordan kan du undgå at havne i denne situation?

HANDI Forsikringservice anbefaler, at dem, der er på højeste eller mellemste førtidspension, starter en ATP-ordning. Som ny førtidspensionist er man allerede tvunget ind i ordningen.

Derudover anbefaler vi, at begge grupper tilmelder sig SUPP (Supplerende pension). Tilmeldingen foregår gennem din sagsbehandler i kommunen. Dette kan dog i mange tilfælde ikke være nok til at udfylde "hullet" mellem din førtidspension og folkepension. Hvad kan du gøre ved det?

Ring til HANDI Forsikringservice på tlf. nr. 3635 9640, hvor vi sidder klar til at rådgive dig omkring dine muligheder for at lukke "hullet".

Når kommunen henviser til eget tilbud

Tina Pedersen fra Dansk Folkeparti har stillet et såkaldt §20 spørgsmål til indenrigs- og socialministeren Karen Ellemann, der tager udgangspunkt i en sag, hvor der anbefales et autismspecifikt tilbud, men kommunen henviser til en almindelig børnehave. Det er en problemstilling vi ofte hører om i LUMA, og vi bringer her spørgsmål og svar:

Spørgsmålets ordlyd:

Finder ministeren det acceptabelt, at et barn med infantil autisme placeres i en almindelig børnehave, når henses til, at børne- og ungdomspsykiatrien i Århus har konstateret, at pigen har brug for et autismspecifikt tilbud, og finder ministeren i lighed med LEV og Landsforeningen Autisme, at der er eksempler på, at flere kommuner selv vælger at varetage opgaver i relation til handicappede, som de ikke er i stand til at løfte, og finder ministeren i så fald, at der er behov for at gribe ind over for kommunerne, og på hvilken måde?

Skriftlig begrundelse:

Spørgeren henviser til omtale i P4 Østjylland den 13. juli, hvoraf det fremgår, at en fireårig pige med infantil autisme er blevet henvist til en almindelig børnehave i stedet for, som børne- og

ungdomspsykiatrien anbefaler, at få et tilbud specielt målrettet autistiske børn.

Spørgeren finder det problematisk, at kommunen ikke anviser nogen som helst form for tilbud, der tager hensyn til den autistiske pige og frygter, at dette kan medføre, at hendes udvikling sættes tilbage.

Spørgeren finder det endvidere problematisk, at kommunerne ifølge LEV og Landsforeningen Autisme i flere tilfælde tilsidesætter handicappede borgeres interesser, fordi varetagelse af opgaver i relation hertil kan klares billigere, men dårligere, hos kommunen selv.

Svar:

Indledningsvis bemærkes, at jeg ikke kan gå ind i en konkret sag, hvor der er mulighed for at klage til det sociale nævn.

Kommunerne er forpligtede til at give borgeren det tilbud, som bedst muligt modsvarer borgerens behov, og til at træffe afgørelse ud fra en konkret individuel vurdering i hver enkelt sag. Hvis borgeren er utilfreds med kommunens afgørelse, er der mulighed for at klage til det sociale nævn.

Med kommunalreformen fik kommunalbestyrelsen hele forsyningsansvaret i forhold til borgeren. Kommunalbestyrelsen kan opfylde sit forsyningsansvar ved brug af egne tilbud eller ved at indgå aftaler om brug af regionale, andre kommunale eller private tilbud og konsulenter. Det giver kommunalbestyrelserne mulighed for at aftale sig frem til den bedst mulige løsning for deres borgere og for kommunen.

Målet med kommunalreformen var at skabe en social sektor, der med borgeren i centrum bygger på helhed, sammenhæng og gennemsækelighed, og én indgang for borgeren, nemlig kommunen.

Jeg går selvfølgelig ud fra, at kommunerne lever op til deres forpligtelser, herunder forpligtelsen til at sørge for, at der er de specialiserede tilbud, borgerne har brug for.

I den forbindelse kan jeg nævne, at der samtidig med kommunalreformens ikrafttræden blev gennemført en forbedring af retssikkerheden på det sociale område, som blev kaldt ”den lille reform i den store”. Denne reform giver borgerne krav på at modtage oplysninger om kommunernes beslutninger om den konkrete indsats, som iværksættes, og formålet med indsatsen, når kommunen træffer afgørelse om borgerens ret til visse tilbud efter lov om social service.

Den lille reform i den store indebærer tillige, at borgerens ret til at klage til de sociale nævn over kommunens afgørelse også omfatter kommunens beslutning om den konkrete indsats og formålet med indsatsen.

Men når det er sagt, så følger jeg selvfølgelig udviklingen nøje.

Derfor har jeg bedt udviklingsrådene om at have særligt fokus på blandt andet kommunernes anvendelse af de specialiserede sociale tilbud. Udviklingsrådene vil fortsat frem til 2010 overvåge og vurdere udviklingen i de sociale tilbud og afrapportere i deres redegørelser, så vi kan få belyst udviklingen bedst muligt.

Der er imidlertid hverken i sidste års redegørelse til Folketinget eller i dette års redegørelse, som begge er udarbejdet på baggrund af udviklingsrådenes indberetninger, noget, der tyder på, at der generelt er ved at ske en afspecialisering af det sociale område.

Karen Ellemann